

Onze koers naar 2035

September 2025

Woord vooraf

Met trots presenteren we hier het resultaat van een breed gedragen proces van de De Haagse Scholen-gemeenschap. Een proces dat we, onder leiding van het Strategisch Leiderschapsteam (SLT) in schooljaar 2024-2025 hebben doorlopen en waarbij we onze strategische koers voor langere tijd hebben vastgelegd. We kiezen voor een periode van 10 jaar, omdat de toekomstige veranderingen en uitdagingen een langetermijnvisie nodig hebben, en voldoende tijd om daar aan te werken. De komende 10 jaar bouwen we verder aan een onderwijssysteem dat ieder kind ziet, hoort, en laat groeien.

Dit koersdocument is, onder leiding van het SLT, ontwikkeld met betrokkenheid van vele collega's, ouders, leerlingen, en partners binnen en buiten onze organisatie. De collega's op onze scholen en van het bestuurskantoor, de raad van toezicht en gemeenschappelijke medezeggenschapsraad hebben nadere duiding gegeven aan een aantal hoofdthema's. Leerlingen hebben meegedacht over het onderwijs in 2035 tijdens een kinderraad. We hebben met interne en externe partijen maatschappelijke ontwikkelingen verkend, de scherpte opgezocht tijdens rondetafelsessies, betekenis gegeven, gepuzzeld, verdicht en verder geschreven. Zo zijn we een beweging gestart richting 2035. De rode draad van ons gezamenlijk verhaal én onze strategische ambities staan in dit koersdocument.

Hierbij willen wij iedereen enorm bedanken die een actieve bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van dit document en onze hernieuwde stip op de horizon. Het biedt houvast bij het maken van keuzes en het stellen van prioriteiten. Komend schooljaar (2025-2026) maken we onze gezamenlijke strategische ambitie concreet in het bestuursplan en de schoolplannen van onze 51 openbare scholen, op een manier die past bij de maatschappelijke uitdagingen en context van de school.

Karen Peters en Wiely Hendricks
Bestuur De Haagse Scholen

Perspectief op ontwikkeling

Stichting De Haagse Scholen (DHS) opgericht op 1 januari 2008, is voortgekomen uit de gemeentelijke openbare scholen in Den Haag. Onze wortels gaan zelfs meer dan honderd jaar terug: verschillende vestigingen bestaan al sinds het begin van de 20e eeuw.

Op 51 scholen – 43 reguliere basisscholen, 3 scholen voor speciaal basisonderwijs en 5 scholen voor (voortgezet) speciaal onderwijs – verzorgen ongeveer 2.000 onderwijsprofessionals onderwijs voor bijna 15.000 leerlingen. Vanaf de oprichting als zelfstandige stichting in 2008 is DHS uitgegroeid tot een van de grootste en meest veelzijdige openbaar onderwijsbesturen in Nederland.

Ons aanbod is divers: naast regulier basisonderwijs bieden meerdere scholen specifieke onderwijsconcepten zoals Dalton, Montessori, OGO en IB-PYP. Wat ons bindt, is onze openbare identiteit: ieder kind is welkom, ongeacht achtergrond, geloof of afkomst. Daarmee ondersteunen we de democratische kernwaarden van gelijkwaardigheid, ontmoeting en vrijheid, zoals verwoord door VOS/ABB.

Sinds de oprichting zijn 2 periodes van ontwikkeling te onderscheiden:

De periode 2008-2014

De start van De Haagse Scholen werd gedomineerd door stevige zorgen over de basiskwaliteit in brede zin. Zo waren meer dan 20 scholen volgens de inspectienormen zwak, was er sprake van een voortdurende leerlingenkrimp (circa 250 leerlingen per jaar) en stond DHS er financieel zeer slecht voor. Analyse bracht aan het licht dat deze problemen veroorzaakt werden door een gebrek aan eigenaarschap. Zo ontbrak een gezamenlijke focus en visie op kwaliteit, was er geen kwalitatieve planning en control cyclus, waren er veel vragen over rollen en verantwoordelijkheden en mede daardoor weinig aanhechting tussen bestuur, scholen en staf.

Vanuit deze crisissituatie heeft het bestuur in deze periode het accent gelegd op een centrale aanpak en sturing. Noodzakelijk was het creëren van een gezamenlijke focus en duidelijk kader met effectieve instrumenten voor financieel- en kwaliteitsbeheer om de samenwerking tussen scholen te stimuleren. Dit resulteerde onder meer in zeer succesvolle samenwerking in de Schilderswijk onder de naam 'Samen10+', Qind en collectieve samenwerking van scholen rond NPD.L. Al deze inspanningen brachten DHS in 5 jaar op het niveau van een financieel gezonde organisatie, zonder zwakke scholen.

De focus in deze beginperiode had vooral gelegen op de cognitieve ontwikkeling van leerlingen, en teams voelden de noodzaak het leren van kinderen meer in de breedte te ontwikkelen. Dat leidde tot een nieuwe strategie, die in 2015 zijn beslag kreeg, het Ambitiestatement 2015-2018 (dat in 2019 is verlengd tot 2025).

De periode 2015-2025

De focus deze periode lag op de pedagogisch-didactische onderwijsvernieuwing. Dit betekent dat er gezamenlijk is gewerkt aan het eigentijdser en toekomstgericht maken van het onderwijs. Daarbij is ingezet op het ontwikkelen van brede competenties bij kinderen om ze toe te rusten op de snel veranderende samenleving. Kortom, een fundamentele vernieuwing van het onderwijs.

In het verlengde van die ontwikkeling is ook de besturing gewijzigd. Om het nieuwe onderwijs tot volle bloei te laten komen is, na de centrale aanpak, de decentrale schoolontwikkeling centraal komen te staan.

Deze visie heeft tot veel vernieuwing in zowel het basisonderwijs als in het speciaal basisonderwijs (sbo) en (voortgezet) speciaal onderwijs ((v)so) geleid. Zo hebben het (v)so en sbo, traditioneel heel sterk in de zorg voor leerlingen, hard gewerkt aan het versterken van de pedagogisch didactische opdracht en de verheldering van de uitstroomperspectieven van leerlingen. Ook is de positie van leerlingen in het leerproces op scholen veranderd. Iedere DHS-school biedt inmiddels een breed (schools en naschools) aanbod aan, dat vaak in samenwerking met partners is ontwikkeld. Zo is de samenwerking met de kinderopvang verbeterd en zijn er nieuwe onderwijsmethodes, waaronder bijvoorbeeld het ontdekkend en ontwerpend leren, en IPC en IB onderwijs, geïmplementeerd. De bovenschoolse kwaliteitszorg is in deze periode ingericht met een datagedreven monitorsysteem en interne audits. Goede duiding van data en het voeren van een dialoog tussen bestuur en scholen vormen een belangrijke basis voor duurzame ontwikkeling van onze onderwijskwaliteit.

Inmiddels (zie ook het volgende hoofdstuk) hebben zich nieuwe uitdagingen aangediend. De toenemende personeelstekorten met al haar effecten op kwaliteit en werkbelasting, en een stevige toename van de complexiteit van onze instroom zijn de belangrijkste daarvan. Deze uitdagingen zijn niet op schoolniveau alleen op te lossen. Dit maakt dat de komende strategische periode 2025-2035 een versterking van de interne en externe samenwerking en daarmee ook van de bestuurlijke regie noodzakelijk is.

Onderwijs in een kantelperiode, zes urgente opgaven

De OECD schreef in haar rapport in 2021: *‘Onze wereld bevindt zich op een keerpunt. We weten al dat kennis en leren de basis vormen voor vernieuwing en transformatie. Maar wereldwijde verschillen – en een dringende behoefte om opnieuw te bedenken waarom, hoe, wat, waar en wanneer we leren – betekenen dat onderwijs zijn belofte om ons te helpen een vreedzame, rechtvaardige en duurzame toekomst vorm te geven, nog niet waarmaakt. Onderwijs – de manier waarop we lesgeven en leren gedurende ons hele leven organiseren – speelt al lang een fundamentele rol in de transformatie van menselijke samenlevingen. Het verbindt ons met de wereld en met elkaar, stelt ons bloot aan nieuwe mogelijkheden en versterkt ons vermogen tot dialoog en actie. Maar om een vreedzame, rechtvaardige en duurzame toekomst vorm te geven, moet het onderwijs zelf worden getransformeerd.’* (2021, pag 14).

Hieronder beschrijven we een aantal fundamentele ontwikkelingen die onderwijs en samenleven in de 21e eeuw vormgeven. Dit zijn ontwikkelingen die wij hebben opgehaald in internationaal onderzoek (OECD, UNESCO) en nationale bronnen (Inspectie van het Onderwijs en de waarnemingen van onze partners en onszelf van de lokale en nationale samenleving).

Vaardigheden voor een democratische, diverse samenleving

Ten eerste zien we een steeds grotere noodzaak tot **sociale cohesie**, **samenwerking** en **empathie** in een wereld die gekenmerkt wordt door groeiende ongelijkheid en polarisatie. OECD constateert dat steeds meer mensen deelnemen aan het openbare leven, maar de structuur van de burgermaatschappij en de democratie brokkelt op veel plaatsen ter wereld af (2021). Zo zien onderzoekers dat in steeds meer samenlevingen de onderlinge verbondenheid onder druk staat. Ongelijkheid, polarisatie en wantrouwen tasten het sociale weefsel aan. Verschillen in achtergrond, kansen en opvattingen worden groter en zorgen voor spanningen. Onderwijs wordt gezien als middel om bruggen te bouwen tussen groepen, burgerschap te bevorderen en inclusieve gemeenschappen te versterken. Het concept van “education for global citizenship”, zoals ook benoemd door de OECD en UNESCO, onderstreept dit. Er is behoefte aan onderwijs dat mensen leert samenleven in verscheidenheid. Goede scholen bouwen aan het sociaal kapitaal van de maatschappij door samen met ouders en partners antwoorden op opvoedkundige vraagstukken te zoeken. Scholen zijn daarom bij uitstek de plek waar jonge mensen burgerschap, dialoog en solidariteit kunnen oefenen; vaardigheden die onmisbaar zijn in een democratische, diverse samenleving.

Kennis en gedrag over duurzaamheid

Ten tweede zien we een **ecologische crisis** die ons steeds meer confronteert met de grenzen van wat de aarde kan dragen. Klimaatverandering, verlies van biodiversiteit en uitputting van grondstoffen maken duidelijk dat een fundamentele omslag nodig is in hoe we ons tot de planeet verhouden (OECD, 2021). Dit vraagt om een generatie die niet alleen weet *wat* er speelt, maar ook in staat is om *verantwoord te handelen*. Dit vraagt van het onderwijs niet alleen het aanbieden van kennis over duurzaamheid, maar ook inzet op gedragsverandering en het stimuleren van systemisch denken.

Vaardig mét, en kritisch op technologie

Ten derde zie we dat snelle **technologische veranderingen** veel aspecten van ons leven, leren en werken transformeren. Technologie beïnvloedt vrijwel elk aspect van ons leven. Kunstmatige intelligentie, algoritmes en digitale netwerken bieden kansen, maar brengen ook risico's met zich mee, zoals verlies van autonomie, versmalling van perspectieven en digitale ongelijkheid. Kinderen hebben meer dan ooit toegang tot informatie. Belangrijk is dat zij leren om te gaan met de overweldigende hoeveelheid informatie die tot hen komt. Daarom heeft onze samenleving behoefte aan mensen die zowel vaardig zijn met technologie als kritisch en ethisch kunnen reflecteren op de invloed ervan. Dat vraagt een brede opvatting over digitale geletterdheid: het gaat niet alleen om *hoe* je technologie gebruikt, maar ook *waarom*, *wanneer* en *met welk gevolg*.

Hoge verwachtingen en stimulerende leeromgeving versterken basisvaardigheden

Ten vierde zien we een daling van het **prestatieniveau** van leerlingen in het primair en voortgezet onderwijs op het gebied van **taal en rekenen** (OECD, PISA-scores). Maatschappelijk zien we dat een steeds toenemend percentage leerlingen het onderwijs laaggeletterd en/of laaggecijferd verlaat. Zo tonen PISA-gegevens van OECD aan dat Nederlandse 15-jarigen sinds 2012 voortdurend inleveren: het gemiddelde rekenniveau daalde van 519 in 2018 naar 493 in 2022, en het leesniveau zakte van 485 naar 459, beide onder het OECD-gemiddelde. Daarnaast stelt de Inspectie van het Onderwijs in de Staat van het Onderwijs 2024 vast dat de beheersing van fundamentele en streefniveaus voor taal en rekenen in het primair onderwijs aanzienlijk tekortschiet: slechts 46% van de basisschoolleerlingen haalt het streefniveau rekenen (1S), en circa 64–74% haalt het streefniveau voor taal en lezen, terwijl de ambitie is gesteld op 65%. Verder concludeert de Inspectie van het Onderwijs dat leesonderwijs onvoldoende effectief is, de verschillen tussen scholen toenemen en één op de vijf scholen een 'onvoldoende' oordeel krijgt voor basisvaardigheden. Samen geven deze ontwikkelingen aanleiding tot serieuze zorg over de kwaliteit van taal, rekenen en lezen in het basisonderwijs.

Tegelijkertijd constateert OECD, ondanks het feit dat Nederlandse jongeren tot de gelukkigste van Europa horen, een neergaande trend in de betrokkenheid van Nederlandse leerlingen bij het leren op school (*low student agency*). Het lijkt in Nederland niet echt uit te maken of je het goed doet op school (*low student engagement*) en is de *openness to diversity* in Nederland opvallend laag onder 15-jarige leerlingen. Onderzoek toont aan dat het

stellen van hogere verwachtingen essentieel en een stimulerende leeromgeving belangrijk zijn voor het versterken van de basisvaardigheden.

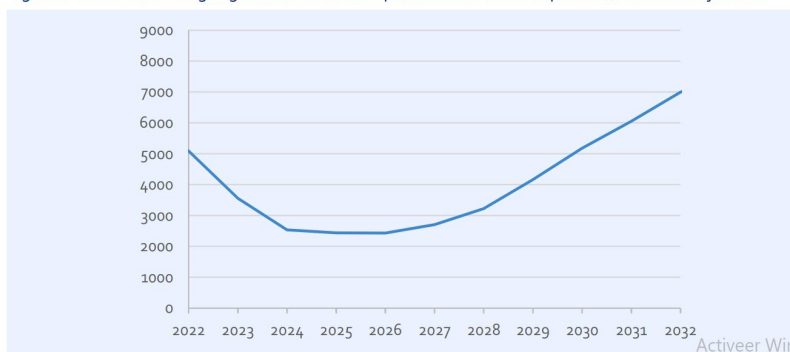
In het verlengde van de vraag naar een brede opvatting over digitale geletterdheid, dringt zich ook de vraag op of de focus die we op dit moment hebben op wat kinderen moeten leren nog passend is voor de toekomst. Ook binnen UNESCO en OECD dringt de vraag zich op wat, in het licht van de technologische veranderingen zoals kunstmatige intelligentie, relevant is om in het onderwijs aan te bieden. In het verleden was het van belang uit bestaande teksten kennis te vergaren, maar als we via kunstmatige intelligentie snel toegang hebben tot kennis, dan zijn naar verwachting 'soft skills' belangrijker om aan te leren dan 'harde' kennis.

Een passend onderwijssysteem

Ten vijfde kampt het onderwijs al langer met een **tekort aan personeel** en dit probleem groeit. Het personeelstekort in het onderwijs is een landelijk probleem en ook buiten het onderwijs toont de arbeidsmarkt overal tekorten. Daarnaast herkennen we, in lijn met het landelijke beeld, de toegenomen mate van ervaren werkdruk. Een oplossing is niet eenvoudig. Het aantal onbevoegden op onze scholen neemt toe. Dit zet de onderwijskwaliteit enorm onder druk en vraagt veel van al onze collega's.

Het tekort aan vooral leerkrachten en schooldirecteuren houdt het onderwijs iedere dag bezig. Waar we eerder nog keken naar aanpalende sectoren voor instroom, zien we nu ook daar (kinderopvang, jeugdzorg etc.) de tekorten oplopen (zie grafiek hieronder).

Figuur 1: Onvervulde werkgelegenheid voor leraren plus directeuren in het po in fte, neutrale conjunctuur

Tegelijkertijd zijn de maatschappelijke verwachtingen voor het onderwijs hoog. Scholen moeten passend onderwijs bieden voor alle leerlingen (zie hieronder), maatschappelijke problematiek komt de school binnen en om kwaliteit te bewaken, groeien de verantwoording en het toezicht. Deze ontwikkelingen zien we overal in Nederland. Echter kent Den Haag een eigen unieke dynamiek en uitdagingen. Deze context, mede gevormd door grootstedelijke dynamiek, hyperdiversiteit en segregatie, maakt dat de uitdagingen zich hier sterker voordoen en de druk op het onderwijs hoger is. Kortom, het knelt in het onderwijs in het algemeen en in Den Haag in het bijzonder. Dit alles overziend groeit het besef dat ons huidige onderwijssysteem niet meer passend is voor De Haagse Scholen.

Toegankelijkheid, diversiteit en gelijke onderwijskansen

Ten zesde is **inclusiever onderwijs** een wettelijke opdracht. Een inclusieve onderwijsomgeving betekent dat ieder kind welkom is, zich gezien voelt en de ondersteuning krijgt die het nodig heeft om tot leren en bloei te komen. Het gaat niet alleen om fysieke aanwezigheid in de klas, maar om echte participatie: meedoen op basis van gelijke kansen, ongeacht verschillen. Daarom heeft de minister van Onderwijs bepaald dat inclusiever onderwijs sinds 2025 een wettelijke opdracht is. Deze verplichting is bedoeld om scholen, gemeenten en samenwerkingsverbanden te stimuleren en ondersteunen om systematisch werk te maken van toegankelijkheid, diversiteit en gelijke onderwijskansen. Onderwijs is dé plek waar kinderen en jongeren zich ontwikkelen tot volwaardige deelnemers aan de samenleving. Toch kunnen onze scholen (nog) niet alle leerlingen passende ondersteuning bieden. Dat belemmert individuele kansen en ondermijnt het ideaal van gelijke rechten en gelijke waardigheid voor iedereen.

Wat betekenen deze maatschappelijke ontwikkelingen nu voor ons onderwijs? Welke keuzes maken we om onze leerlingen voor te bereiden op de toekomst. In het volgende hoofdstuk brengen we bovenstaande ontwikkelingen in verbinding met de strategische beloften die wij voor De Haagse Scholen hebben geformuleerd.

Werken aan de toekomst

Uit het vorige hoofdstuk wordt duidelijk dat er uitdagingen op het onderwijs afkomen die niet meer te negeren zijn. Wil het primair onderwijs in haar algemeenheid en DHS in het bijzonder inspelen op deze veranderde samenleving en kinderen een basis voor het leven bieden, dan moeten we bouwen aan een omgeving waarin ieder kind vanuit eigen talenten en ambitie zich maximaal kan ontplooiën. De rol en positie van De Haagse Scholen - met haar sterke maatschappelijk oriëntatie en wortels in gelijkwaardigheid - zijn relevanter dan ooit.

Ons anker – openbaar onderwijs

Tijdens dit proces hebben we ons dan ook bewust afgevraagd: ‘wie zijn we nu?, wat maakt ons De Haagse Scholen?’ Dit is belangrijk omdat het richting geeft aan de verdere keuzes die we maken. Als we onze collega’s vragen waarom ze bij De Haagse Scholen werken, dan zegt vrijwel iedereen: ‘vanwege het openbare onderwijs’. Dat is wat ons verbindt en wat ons uniek maakt in Den Haag. Het openbare onderwijs zit in ons DNA. Het is de basis van wie we zijn en wat we iedere dag doen. Wij zijn er trots op.

Wij geloven in onderwijs dat toegankelijk is voor iedere leerling, ongeacht afkomst, overtuiging of achtergrond. Onderwijs waarin verschillen worden erkend, besproken en gewaardeerd. Waar we respectvol leren omgaan met andere perspectieven. Waar kinderen niet alleen kennis opdoen, maar ook leren samenleven. Daarmee zijn onze scholen als minimaatschappij een oefenplaats voor de democratische samenleving.

Als openbaar schoolbestuur voelen wij de verantwoordelijkheid om verder te kijken dan de muren van het klaslokaal. Wij bouwen in *gelijkwaardigheid* – een van de kernwaarden van openbaar onderwijs - aan sterke verbindingen tussen school, wijk en samenleving en een toekomst waarin gelijke kansen, vrijheid van denken en solidariteit vanzelfsprekend zijn.

Een andere kijk op ontwikkeling, drie strategische beloften

Op basis van de hiervoor beschreven ontwikkelingen en onze identiteit als openbaar schoolbestuur voor primair onderwijs formuleren we 3 concrete beloften voor de komende 10 jaar:

1. werken aan leefbaarheid,
2. werken aan technologie en
3. werken aan basis & toekomstvaardigheden.

1. Werken aan leefbaarheid

De polariserende samenleving en de ecologische crisis vragen om scholen die meer zijn dan kennisoverdrachtsinstituten. Zij moeten verbonden gemeenschappen zijn die de krachten bundelen om onderwijs als meer te zien dan alleen het overdragen van kennis en

vaardigheden. Het gaat hier om een fundamenteel andere visie op vorming en kindontwikkeling. Waar kinderen in staat worden gesteld kritisch te denken, verantwoordelijkheid te nemen en een actieve rol te spelen in de samenleving. En met een evenwichtige ontwikkeling op zowel cognitief, moreel als sociaal gebied. Dit hebben we vertaald naar het ontwikkelen in de komende 10 jaar van een gezamenlijke pedagogische opdracht, waarbij we kinderen toerusten voor het leveren van een bijdrage aan een leefbare samenleving en een duurzame wereld.

Daarvoor is nodig dat kinderen:

- leren over samenleven,
- zich samen thuisnabij tot hun volle potentieel ontwikkelen (inclusiever),
- werken aan weerbaarheid, veer- en levenskracht.

2. Werken aan (digitale)technologie

In reactie op digitaliseringsdrang en technologische revolutie zien we bij DHS een noodzaak om enerzijds kinderen toe te rusten bewust digitale middelen bij hun leren en ontwikkeling in te zetten en anderzijds kritisch om te gaan met deze digitale middelen. Dat leidt tot een belofte die zich vertaalt naar:

We zijn samen bewust digitaal en digitaal bewust.

Daarvoor is nodig dat kinderen:

- (digitale) technologie inzetten bij hun ontwikkeling,
- op een verantwoorde manier leren omgaan met (digitale) technologie.

3. Werken aan basis- & toekomstvaardigheden

De druk op de onderwijskwaliteit beschreven in de vierde ontwikkeling van het vorige hoofdstuk dwingt ons aandacht te blijven houden voor de basisvaardigheden van onze kinderen. Daarbij willen we bij DHS ook aandacht hebben voor het vergroten van het eigenaarschap van onze leerlingen. Dit leidt tot de volgende belofte:

We hebben, vanuit een breed aanbod, hoge verwachtingen van onze leerlingen ter voorbereiding op het vervolgonderwijs.

Daarvoor is nodig dat:

- de basis (taal, rekenen, wereldburgerschap) bij DHS op orde is,
- kinderen een breed aanbod krijgen, waardoor ze hun talenten kunnen ontdekken en ontwikkelen,
- kinderen toekomstvaardigheden ontwikkelen,
- kinderen eigenaar zijn van hun eigen leer- en ontwikkelproces.

Het doorontwikkelen en in de praktijk brengen van deze 3 strategische beloften vragen van ons ander handelen, ander gedrag en om intensieve en gelijkwaardige samenwerking met al onze (in)formele netwerken. Wat daarvoor nodig is, behandelen we in het volgende hoofdstuk.

Samenwerken in een ontwikkel ecosysteem

Tijdens het strategisch proces werd duidelijk dat de toekomst vraagt om een herijkte samenwerking met maatschappelijke partners, overheid en ons meer informele netwerk, om te komen tot een sterk Haags ontwikkel ecosysteem, waarin de ontwikkeling van het kind van 0 tot 14 centraal staat. We zien voor ons dat zo'n ontwikkel ecosysteem bestaat uit brede (wijkverankerde) netwerken van professionals, ouders en partners en dus sterk geworteld is in de wijk. Daarvoor is nodig dat we:

- in verbondenheid met ouders werken aan de ontwikkeling van kinderen, waarbij verwachtingen eenduidig zijn,
- anders organiseren, met ruimte voor flexibiliteit en maatwerk,
- onze interne en externe samenwerking met (keten)partners versterken,
- werken vanuit een gericht professionaliseringsaanbod (specifiek in het licht van de geformuleerde strategische beloften) voor alle DHS-collega's.

Kortom, in het ecosysteem zien we kindontwikkeling als een collectieve verantwoordelijkheid, waarbij onderwijs, zorg en welzijn onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. En waarbij we in gelijkwaardigheid samenwerken, met als doel de ontwikkeling van kinderen in de volle breedte mogelijk te maken.

Voor dit proces en voor de uitvoering van onze 3 strategische beloften, hebben we - naast onze openbare identiteit als anker - behoefte aan de volgende richtinggevende instrumentele waarden; *gelijkwaardigheid*, *wenbaarheid* en *innovatie*.

Gelijkwaardig

Alle mensen zijn waardevol in zichzelf. Hoeveel mensen ook van elkaar verschillen, wat ze ook van elkaar vinden, iedereen heeft recht op een gelijke behandeling. Niet omdat iedereen hetzelfde is, maar dat ieders individuele talent wordt gezien en gewaardeerd. Bij DHS creëren we een cultuur van respect, vertrouwen en inclusie, waarin verschillen worden omarmd en samenwerken vanzelfsprekend is.

Wendbaar

In een veranderende wereld blijven we flexibel en alert. Zonder onze koers uit het oog te verliezen, spelen we in op nieuwe ontwikkelingen en passen we ons aan waar nodig. Wendbaar zijn, betekent voor ons dat we met open blik handelen, snel schakelen én veerkrachtig blijven – in het belang van goed onderwijs voor ieder kind.

Innovatief.

We kijken vooruit, denken creatief en blijven in beweging om ons onderwijs blijvend te verbeteren. Innovatie is bij ons geen doel op zich, maar een manier om blijvend goed aan te sluiten bij de wereld van vandaag én morgen. We stimuleren eigenaarschap, experimenteren en leren continu – samen met leerlingen, collega's en partners.

Bovenstaande instrumentele waarden geven richting aan ons handelen, denken en onze manier van samenwerken en zijn in de talloze gesprekken die we met collega's hebben gevoerd in het afgelopen jaar, veelvuldig genoemd als basis om vanuit te werken aan wat leerlingen en ons onderwijs nodig hebben.

Het vervolg

Komend schooljaar (2025-2026) nemen we de tijd om de hier beschreven koers te concretiseren. Het doel is aan het eind van dit schooljaar de 3 strategische beloften te hebben vertaald naar operationele doelen die hun weg vinden naar de schoolplannen van onze 51 openbare scholen en het bestuursplan van De Haagse Scholen. Bij deze concretisering hoort ook de uitwerking van de wijze waarop wij, samen met onze partners, werken aan de totstandkoming van het ontwikkel ecosysteem.